

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 18.

V Ljubljani, v ponedeljek 24. januarja 1898.

Letnik XXVI

Nemška nestrpnost.

(Izvirni dopis.)

Iz Grada, 23. jan.

Družba sv. C. in M. se gotovo ni mogla pri-
toževati na graško akademično podružnico. Celó
v domovini je malo takih podružnic, ki bi redno
pošiljale vsako leto tolike vsote v družbine na-
mene. Seveda se ni ves denar nabral med dija-
štvom, saj dijak je večinoma siromak, pač pa je
vrli podružnični odbor skrbel, da se je priredilo
vsako leto več veselice, ki so vedno lepo vspevale
kakor v zabavnem, tako v gmočnem oziru. Tako
je bilo dozdej, a odslej utegne biti drugače, ker
nam nemška šovinistična nestrpnost in zagrize-
nost da komaj dihati. Naša akad. podružnica je
nameravala prirediti koncert z jako zanimivim
vzporedom že začetkom grudna, toda mestna po-
licija je veselico kar prepovedala s čudno moti-
vacijo, da se namreč nikakor ne sme veselice pri-
rejati o času, ko je vse nemštvo tako razburjeno
po zadnjih političnih dogodkih. Odbor se je vdal
in čakal, meneč, da se vremena zjasne po novem
letu. Letalo se je od Poncija do Pilata, da bi se
dobilo dvorano za veselico, a nihče je ni hotel
prepustiti za slovansko veselico, boječ se drezati
v gnezdo nemških sršenov. Konečno se je našel
mož, ki je bil voljan oddati prostore za podruž-
nično veselico, mož, kateremu nemška zagriženost
preseda.

Že smo se veselili, da bomo imeli v sredo,
26. t. m. koncert, vabila so se bila že razposlala,
kar nam omenjeni restavrater odpove dvorano.
Dobil je namreč od Nemcev, ki so našo namero
najbrže po policiji izvohali, toliko pretilnih pisem,
da mu restavracijo razbijejo, hotel pomažejo, s
kratka, da ga kot restavraterja v znanem hotelu
»Stadt Triest« onemogočijo in s tem uničijo, če
dovoli v svojih prostorih slovansko veselico. Tako
se je pripetilo, da v mestu, kjer biva nad

tretjino Slovanov, Slovenci, pa tudi
ne Slovani sploh ne morejo tudi v
zaprtih prostorih prirediti veselice!!
Upamo, da vložijo slovenski poslanci
v štajerskem dež. zboru interpelacijo
radi tolikega nasilja, ki se godi Slo-
vencem v glavnem mestu dežele, v ka-
teri biva nad 450.000 Slovencev! Še več!
»Grazer Tagblatt«, glasilo tulečega nemštva, je
zvedel po ogleduhih, ki jih pošilja v gostilno in
kavarno, kjer se Slovani shajajo, da nameravamo
zgraditi si svoj »Narodni dom«. To priliko je se-
veda takoj porabil in pričel ščuvati proti Slova-
nom, zlasti proti restavraterju g. Kavbetu, s pri-
stavkom, da sploh ne more verjeti, da bi mogli
biti Slovani tako drzni in z »Narodnim domom«
izzivati miroljubno graško meščanstvo. Prav dobro
mu odgovarja krščansko-socialni »Extrablatt«, češ,
»Tagblatt-ovo« neprestano hujskanje in ščuvanje
na Slovane je moralo le-te prisiliti, da so začeli
misliti na svoj »Dom«, kjer bi imeli vsaj mir
pred nemško druhaljo. Dal Bog, da se ta naša
želja prej ko prej uresniči!

Iz hrvatskega sabora.

Iz Zagreba, 16. jan.

(Konec.)

Če se že kje more kaj štediti, naj se štedi,
nikakor pa ne na posvetnem in narodnem polju.
To bi pomenilo naš nazadek, ne pa napredek.
Narod na to ne sme in ne more pristati, a oni,
ki tako mislijo, so njegovi neprijatelji. Zakaj se
pa toliko varčnost priporoča? Mi ne slutimo iz
tega nič dobrega. V kratkem se ima namreč ob-
noviti med Hrvatsko in Ogersko finančna na-
godba. Bržkone se snuje zopet kaj proti Hrvat-
ske, češ, da ima ta dežela mnogo preveč do-
hodkov za svojo avtonomijo, a Ogerska mora za-
njo plačevati vsako leto za zajedniške stvari. Tako

trdijo Mažari, kar pa ni res, da bi oni plačevali,
kajti dohodki Hrvatske iznosijo toliko, da mora še
vsako leto Mažarom ostati lepa svota. Ali Maža-
rom ni po volji naš narodni razvitek, njega bi
radi zadušili, kakor to delajo doma z Rumuni,
Srbi in Slovaki.

Ker to ne morejo samooblastno izvršiti, ho-
čejo to izvesti na omenjeni način. Hrvatoma naj
se da le toliko od njihovih dohodkov, da bodo
mogli životariti, drugo naj poberó Mažari, da bodo
z onimi svotami širili lažje poznato duševno idejo.
Brez dvoma se gre za to, da se pri bodoči na-
godbi Hrvatska prikrati pri dohodkih, kakor se je
to zgodilo pri predzadnji nagodbi, ko so zmanj-
šali tangento od 45 na 44 odstotkov. Nam se jako
čudno zdi, da se od vladne strani priporoča varč-
nost, a da se ni niti poročevalec niti ban zmenil
za one milijone dohodkov, ki jih Hrvatska zabi
vsako leto, ker se od dohodkov železniških in še
nekaterih drugih njej ne računajo v tangento. Če
se misli štediti, potrebno je najprej, da se ne
pusté nobeni javni dohodki zemlje propadati, da
jih drugi uživa, ki je pri tem še tako drzovit, da
nam oponaša siromaštvo. Tudi mi smo za varč-
nost, ali za ono varčnost, da se ne izda za ma-
žarske svrhe od hrvatskih dohodkov niti novčič,
razven onega, kar je Hrvatska dolžna plačati.
Varčnost se zahteva od Hrvatov v svojem domu,
a ko se gre za mažarske svrhe, takrat se pa de-
nar troši, naj se že vzame kjerkoli. Kdo se ne
spominja še milenijske razstave, za katero je Hr-
vatska potrošila prisiljena ogromno svoto, ne na
svojo korist, niti slavo, nego Mažarske v prilog.
Takrat je bila varčnost na svojem mestu, ali ta-
krat je ni nobeden priporočeval.

Za banom je spregovoril stari domoljub baron
Rukavina, ki je ostro obsojeval današnji zistem
na Ogerskem in tudi na Avstrijskem. Od tamkaj
prihaja tudi na Hrvatsko mnogo zla, a v novej-
šem času še posebno, ko imamo tako zastopstvo

LISTEK.

Mrtvi nočejo.

Spisal Ivan Gradar.

Polagoma so odšli vsi, drug za drugim, in
ostavili so me samega sredi številnih spominov,
ki so me obkrožali kakor molčeči duhovi, koder
sem hodil, — stali ob moji postelji in strmeli
vame, kadar sem legel počivat, — vznemirjali
me v sanjah in stezali bele roke proti meni.

Naš dom se je rušil počasi; odpadal je ka-
men za kamnom, omet se je odkrhal, tramovi so
se pogrezali in trohnili. In postalo je mrzlo in
tiho. Vsi so pobegnili, kakor bi se bali, da pade
nanje nizki strop, da se jim udero pod nogami
razrita tla. Postajalo je dolgočasno in mrtvaško;
zdaj je odhitel jeden, na tihem in oprezno, kot
da se sramuje svojega dejanja; za njim se je
odpravil drugi; poslovil se je molče in s pove-
šenimi očmi... Meni pa je postajalo tesno in
težko; zdelo se mi je, da je vrgel raz sebe vsak
odhajajoči tisoč vezij ter jih omotal krog mojega
telesa.

Vse življenje so vzeli zase, a meni niso pu-
stili niti najmedlejšega žarka. A osvoboditi se
nisem mogel. Kadar sem stopil korak izpred praga,
da bi dihal za trenotek prostejši zrak, nategnile
so se nevidne vezi na mojih rokah in nogah, —
kakor se prevrača muha v pajčevini in ovija tenke
niti z vsako kretnjo tesneje krog svojih udov...
Zdelo se mi je, da so me izobčili iz sveta, — da
stojim daleč daleč od vsega življenja. — da čujem
samo nejasno njegovo opojno šumenje, kakor da
pada nekje v daljavi studenec po skalovju. Hre-
penel sem po njem, zakopan pri živem telesu,
ali moje roke niso imele dovolj moči, da bi dvig-
nile pokrov.

Nisem si vedel razlagati, iz kakšnih vzrokov
se je rodilo to strašno stanje, — kje so pritrjene
vezi, ki me režejo v kožo, čegave so roke, ki me
pritiskajo na te vlažne stene...

Ob desetih zvečer sem se odpeljal iz Porečja.
Noč je bila mrzla in krasna. Kakor ledeni kristali
so se svetile zvezde na nebu, a luna je vzhajala,
velika in rdeča, kakor bi bila ystala iz krvavega
morja.

Ob potu so se dvigali visoki topoli v neje-
dnakih presledkih; deset korakov od ceste se je
valila vspešno temna voda; tu pa tam se je
zalesketalo v valovih, kakor da je padla zvezda
vanje. Daleč na okoli ni bilo čuti nikakega glasu,
kakor peketanja konjskih kopit ob kamenju. Za
hip je zakričal nekdo v daljavi, bolešno in za-
tegnjeno, da se je voznik odkril in prekrizal, —
potem pa ni bilo ničesar več.

Zavil sem se tesno v svojo suknjo in po-
maknil klobuk globoko na čelo do obrvij.

In tako sem ležal ponoči, kakor tat, — in
vezi so se trgale in ostajale za mano, mokre od
moje srčne krvi...

Postajalo mi je gorko in prijetno; topla,
mehka odeja je legala na moje ude; pred očmi
se mi je meglilo in trepalnice so se mi za-
tisnile...

Takrat pa so prihiteli za mano. Prihiteli so
za mano in prisledli k meni; gledali me v obraz
z očitajočimi, prosečimi očmi; koščene roke so
se sklepale in ustna so drhtela. In jaz sem čutil
svojo veliko krivdo in brezsrčnost. In kolena so
se mi tresla in roke so mi omahnile.

v saboru, ki ni izraz naroda, nego samo jednega mogočnega. Tukaj tlačí Slovana Mažar, a v drugej polovici države pa Nemec. Mažari so v zvezi z Nemci, in sicer po napotku onih iz Berolina, vrgli Badenija, češ, da je le-ta nevaren za gospodstvo njihovo. Toži se na Mažare, ki so na Hrvatskem uveli današnji zistem, ki gre za tem, da se narod upropasti duševno in gmotno in da Hrvatska postane provincija mažarska. Za vse to pa je odgovoren današnji ban in njegovo delovanje se mora najostreje obsoditi. Stari domoljub je v svoji oduševljenosti za hrvatsko stvar govoril tako ostro, da ga je moral predsednik večkrat opominjati, kar pa govornika seveda ni motilo.

V sobotnej sednici pa je govoril dr. Derenčin. Njegov govor je grozna obtožba današnjega sistema. Tako temeljito, obširno vsestransko, ali dosta mirno, pri tem pa tudi sarkastično, ni govoril že davno nobeden naših govornikov. Odbil je napade mažaronske stranke, češ, da opozicija nima pravega programa, s tem, da je večini dokazal, kako dela opozicija le v jedinstvu in za jedinstvo celega hrvatskega naroda, kar je večini seveda zoperno iz poznatih razlogov. Hrvati ne smejo in ne morejo postati Mažari, kakor nekdo želi. Dokazuje dalje, da je današnji zistem celo sodnije upotrebil v svoje politične svrhe, da današnji ban dopušča Mažarom vse, kar oni hočejo z nagodbo delati; Reko je ban kar Mažarom izročil ter tako prekršil svojo prisego, ker je ravnal proti ustavu. Takega kaj se ni moglo niti pomisliti pod Mažuranićem in Pejačevićem; raje sta odstopila, nego trpela take krivice. Govornikova obsodba o današnji upravi je porazna. Kmet je prišel popolnoma na kant.

V zadnjih petih letih se je prodalo v Slavoniji več posestev na dražbi, nego v celem ostalej državi. Oblasti niti ne mislijo na kmeta, nego le na volitve. Za kmeta se sploh ne stori nič. Vlada in večina pa tudi nimata pojma o današnjih socialnih vprašanjih, kar je vendar potrebno za vsakega političarja. Njim je že zadosta, da imajo večino, ker mislijo, da morejo tudi ideje zavreči s svojim glasovanjem.

Govornik obsoja najhuje nakup posestva Božjakovine in pa denarne špekulacije vladne. V proračunu se sploh ne ve, za kaj se troši denar in koliko se je za kaj potrošilo, kajti uvrščuje se za izplačevanje le amortizacijske svote, ves strošek pa ni nikjer naznačen. Slednjič omeni še nenavadnega slučaja, da vlada dobiva posebno od vseučilišnih profesorjev toliko svojih privržencev. Čudno seveda ni, ker zaslužni profesorji se pošiljajo v pokoj, posebno če so opozicijskega mišljenja, postavljajo se pa na njihova mesta mladi ljudje, katerim je več mar za politiko, nego za pravo znanost. Tako trpi le vseučilišče.

Govor je silno deloval tudi na vladno stranko. Ban je bil silno vznemirjen, kar se je moglo opaziti po njegovih vzklilih med govorom. Resnica bode v oči, nobeden je rad ne sliši, posebno ne, če je neugodna. In take je pri nas le preveč.

»Križi bodo razpali in strohnili na naših gomilah in suvali jih bodo v stran in pometali za zid.«

»Rože bodo usahnile in ne bo ga več, da bi jim zalival; in plevel bo zarasel naše grobove.«

»Razkopavali bodo naše grobove in dramili iz zadnjega pokoja naše ostanke, — in ti greš odtod...«

Kako globoko so se zarezale vrvi v moje meso! Natezale so jih koščene roke mrličev. In te mrzle, brezkrvne roke so držale krepko in neutrudno, da se niso mogle ganiti ne moje moči, ne moje misli...

Vzbudil sem se iz težkih sanj in v glavi mi je bilo pusto in tesno. Neizmerina žalost mi je legla na srce, oči pa so ostale suhe in tope.

Okrvavljena luna je stala nizko nad vzhodnimi holmi, ko sem se vračal proti razpalemu domu. Molčé so se dvigali visoki topoli v zrak, pritajeno so šumeli temni valovi ob cesti, — in nevidne vezi so me rezale globoko v meso...

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. januarja.

Predlog posl. dr. Schlestingerja, katerega je v petkovi seji češkega deželnega zbora mesto njega utemeljeval posl. Eppinger, je bil v sobotni seji po daljši in deloma precej burni razpravi odklonjen s 114 proti 54 glasovom in se toraj po izreku deželnega maršala izroči odseku, ki bo pretresaval predlog posl. Buquoi. S tem je napočil oni trenutek, do katerega so obljubili vstrajati nemški poslanci v deželnem zboru. Toda dosedaj še ni zagledal belega dne oklic nemških veljakov, s katerim bi naznanili svojim volilcem odločilni korak. Ker sprava mej Čehi in Nemci tudi v prisotnosti nemških zastopnikov v deželnem zboru ni mogoča radi pretiranih zahtev od nemške strani, je pač bolje, da čim preje ostavijo deželno hišo in s tem omogočijo mirno delovanje deželnega zbora, katero so dosedaj vedno le motili. Sicer pa nemškim kričačem poštna sprava niti na misel ni prišla in je tudi ne marajo, ker hrepene le po popolnem gospodstvu v Avstriji, in bodo vstrajali v deželni zbornici le radi škandalov samih, katere pod Wolfvim vodstvom kaj radi vprizarjajo.

Nagodbena vprašanje je znova na dnevnem redu. Kakor se nam je m. t. brzojavno sporočilo, so se podali avstrijski ministri baron Gautsch, vitez Böhm-Bawerk in Körber v Budimpešto, kjer so se posvetovali z ogerskimi tovariši o definitivni obnovitvi nagodbe mej Avstrijo in Ogersko oziroma o potrebnih pripravah za to akcijo. Posvetovanje je trajalo od 11. do 4. ure popoldne in so se avstrijski ministri proti prvotnemu načrtu že v petek zvečer vrnili na Dunaj. Glavni namen teh posvetovanj je bil ta, da se namreč precizno določi stališče obeh vlad v nagodbenem vprašanju, ker ogerska vlada dosedaj še ni prejela od avstrijske vlade določne izjave, da se namreč strinja s predlogami Badenijeve vlade. Baron Gautsch se je nasproti kroni sicer zavezal v tem oziru, naznanil pa do sedaj še ni ogerski vladi. Najbrže da razun kvote ostane vse pri starem, ker sta si vladi že preje izposlovali v svrhu predložitve potrebno dovoljenje. Kar se, pa tiče kvote, zahteva ogerska vlada, da se izvolita novi kvotni deputaciji. Ker pa v sedanjih parlamentarnih razmerah ni misliti, da bi se to moglo kmalu zgoditi, se tudi do sedaj ni moglo razpravljati o tej važni točki. Sicer je pa popolno gotovo, da Mažari niti za las ne bodo hoteli odnehati od svojih prvotnih zahtev.

Parlamentarna svoboda na Hrvatskem. Iz raznih poročil o delovanju hrvatskega deželnega zbora je razvidno, da je že mažaronska klika zelo nerada poslušala mnogobrojna opravičena očitavanja od strani domoljubne opozicije, katere člani se niso strašili pred nikomur. Snovala je že dalje časa načrte, kako bi se znebila svojih največjih nasprotnikov, toda vsak poskus se ji je izjalovil. Posrečilo se ji je sem ter tje, izključiti kakega opozicijskega poslanca od nekaj sej, toda s tem ni nikakor dosegla svojega namena, ker so jo tem bolj prijemali ostali tovariši izključenega poslanca. Posebno dobro sta ožigosala sedanjí zistem dr. Amruš in Mazura, katera sta pa povedala samo golo resnico in prav ničesar drugega. Toda tudi resnica, ako se z njo osvetljuje počenjanje nasprotnika, bode tega v oči. Skušali so torej zopet, iznebiti se najpreje teh dveh opozicijskecev za nekaj časa, dokler se ne zacelijo rane, ki sta jih vsekala ta dva narodna borilca. V petkovi seji ju je mažaronska klika soglasno izključila, in sicer dr. Amruša od 30, dr. Mazuro od osmih sej. Navzlic takemu nečuvnemu nasilstvu opozicija pač ni mogla mirna ostati ter je korporativno ostavila zborovalno dvorano. »Živela parlamentarna svoboda!« so zaklicali domoljubni poslanci pri svojem odhodu. Ta klic pač dovolj pove vsakomur, kdor ga hoče čuti. Nekaj časa bode večina res lahko neovirano nadaljevala svoje, hrvatskemu narodu sovražno delovanje, toda posledica tega nasilskega postopanja ne bode izostala. Narod ne bode pripustil, da bi se njegovi zastopniki zato metali iz zbornice, ker govoré resnico v blagor svojih volilcev.

Škandal v francoski zbornici. V sobotni seji poslanske zbornice se je pojavil prizor, kakršnih je bilo več v avstrijskem parlamentu, nastal je namreč krik in pretep mej poslanci raz-

nih strank. Glavno vlogo igrali so seveda tudi tu židovski hlapeci, podkupljeni socialisti. Na dnevnem redu je bila interpelacija posl. Cavaignac-a, ki je zahteval od vlade, naj pojasni zbornici in narodu sploh vso Dreyfus-Esterhazyjevo zadevo. Napadal je seveda najostreje vlado in vse kroge, ki vstrajajo na njeni strani. Ministerski predsednik Meline pa je izjavil, da ta zadeva ne spada v zbornico, ker je izključno juridičnega značaja. Potem pa je prav dobro okrcal vse Dreyfusove oboževalce z Zolo vred ter izjavil, da je vsakemu prosto, verovati v Dreyfusovo nedolžnost, rabijo naj se pa le poštna sredstva. Omenjal je pouličnih nemirov, obsojal počenjanje plačanih hujskačev ter po pravici ožigosal pisarenje socialističnih listov. Ker je nato Cavaignac umaknil svojo interpelacijo, je pričel ž njo rogoviliti socialistični vodja Jaures, ki je napadal vse, kar ne trobi v židovski rog, prav kakor najboljši Dreyfusov zagovornik. Radi premnogih razžaljenj je bila vznemirjena vsa zbornica. Spoprijeli so se konservativci in socialisti, izmed katerih je »sodrug« Gerault Richard prvi udaril grofa de Bernis. Zmerjanje, kričanje in ropotanje je bilo toliko, da je moral predsednik Brisson prekiniti sejo in je potem ni mogel vkljub vojaški straži znova otvoriti. — Največ je moral prestati grof de Bernis, katerega so somišljeniki le z največjo silo iztrgali iz rok zverinskodivjih socialistov.

Kubansko vprašanje z uvedbo avtonomije na Kubi še daleko ni rešeno. Vedno več nezadovoljnejev se oglašajo, ki trdijo, da avtonomija, kakršna se je uvedla sedaj na Kubi, ne more pomiriti razburjenih duhov, ki hrepene in bodo še nadalje hrepeli po popolni samostojnosti otoka. O zadevi se razpravlja v Washingtonu, kjer demokratska stranka z vso odločnostjo nastopa proti španjski vladi, še mnogo glasneje so pa razni španjski krogi. Listi objavljajo te dni neko adresno, ki so jo odposlali zagovorniki neodvisne Kube kraljici in vsem ljudskim zastopnikom. Zahteva se, naj se kar najpreje skliče državni zbor, ki bo presodil dosedanje strankarsko delovanje španjske vlade. Vladi se očita, da je izvedla vse važnejše načrte popolno na svojo pest in v celi dobi, ko so se izdajale razne odločevalne naredbe, ni vprašala ljudskih zastopnikov za mnenje. Vlada še dosedaj ni pokazala, kaj hoče ukreniti, da se pomire vsaj nekoliko razburjeni duhovi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. januarja.

(Dnevni red) IV. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani dne 25. januarja 1898. leta ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika III. deželnozbornice seje dne 21. januarja 1898. 2. Naznani deželnozbornicega predsedstva. 3. Priloga 43. Poročilo deželnega odbora glede preložitve okrajne ceste Sv. Peter-Trnovo med Globovnikom in Knežakom. 4. Priloga 44. Poročilo deželnega odbora glede uvrstitve občinske ceste, ki se odcepi od Podkorenske državne ceste pri Podvinskem znamenju na Mošnje, med okrajne ceste v cestnem okraju Radoljica. 5. Priloga 45. Poročilo deželnega odbora o prošnji občinskega zastopa vrhniškega za razdružitve občine Vrhnika v tri samostojne občine. 6. Ustno poročilo upravnega odseka v zadevi razdružitve selske občine Bled v samostojni občini Bled in Ribno (k prilogi 9.) in o dotičnih prošnjah faranov iz Bohinjske Bele in vasi Rečice. 7. Ustno poročilo finančnega odseka glede premeščenja in povečanja hleva v deželni prisilni delalnici (k prilogi 32.). 8. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1898 (k prilogi 36.). 9. Ustna poročila finančnega odseka o prošnjah, in sicer: a) Ahčin Marjete za podaljšanje miloščine; b) Kovačič Emanuela za podaljšanje kvijesciranja; c) Hitti Ane za podaljšanje miloščine, d) primarija dr. viteza Karola Bleiweisa za remuneracijo za poslovanje v deželni hiralnici; e) dr. Štefana Divjaka za osebno doklado; f) Tomazina Jožefa za dovoljenje provizije; g) Epiha Matije za zvišanje miloščine; h) Milek Petra za zvišanje miloščine; i) Zanoškar Uršule za podaljšanje miloščine; k) Adlešiča Albina, učenca na obrtni šoli na Dunaju, za zvišanje podpore. 10. Ustno poročilo upravnega odseka glede razdružitve selske občine Brusnice v dve samostojni občini, oziroma glede izločitve katasterskih

občin Gorenja Orehovica in Polhovica iz selske občine Brusnice ter ustanovitve teh katasterskih občin kot samostojna selska občina Orehovica (k prilogi 8.). 11. Ustno poročilo upravnega odseka o ustanovitvi samostojne občine Štrekljavec (k prilogi 26.). 12. Ustno poročilo upravnega odseka o volitvi deželnega poslanca iz kurije velikega posestva (k prilogi 35.). 13. Ustno poročilo upravnega odseka glede združitve vasi Hrib s trgov Vrhniko (k prilogi 40.). 14. Ustno poročilo upravnega odseka glede uvrstitve občinske ceste Mala Slivica - Dvorska Vas - Podplane v cestnem okraju Velike Lašče med okrajne ceste (k prilogi 42.). 15. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji kmetijske podružnice v Št. Petru za pomoč pri uravnavi Pivke. 16. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Kranji za uvrstitev okrajne ceste Kranj - Škofja Loka med deželne ceste. 17. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Iškiloki za uvrstitev poljske poti Kožuh-Matena med okrajne ceste. 18. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji posestnikov iz vasi Brezje, Selo i. dr. za uravnavo potoka Veliki breg v občini Grosuplje. 19. Ustna poročila odseka za letno poročilo.

(**Kanonično vmeščen**) je bil danes na župnijo Presko č. g. Janez Brence, dosedaj župnik pri Sv. Gregorju.

(**Iz Novega Mesta.**) V Šmihelu pri Novem Mestu so tudi letos priredile kandidatnje in gojenke v samostanu preč. šolskih sester N. D. domačo veselico v proslavo godu svojega neumorno delavnega kateheta preč. g. župnika Antona Peterlina. To je bilo v četrtek popoldne. Predstavljale so dramatično igro: »Sv. Elizabeta«. Igrale so po splošni sodbi izborni. O nekaterih igralkah saj moramo reči, da so tako dobro pogodile svoje vloge, da bi človek mislil lahko, da ima pred seboj igralke po poklicu. Igri »sv. Elizabeta« do dale so še šaljiv igrokaz o pozabljeni, a dobri stari mamici. Bila je res prijetna, vspodbudna zabava. Le škoda, da ni bilo zraven več obiskovalcev gostov. Naj nam oprosté preč. sestre — njihovo uspešno delovanje je tako znano po vsem Kranjskem —; le z ozirom na zadnjo veselico bi radi nekaj omenili, oziroma prosili: Naj priredé podobne veselice malo kasneje popoldne, ne precej ob dveh: ob dveh se težko odtrga od svojega posla meščan trgovec, še težje, sploh ne uradnik. Dasi vse veselice prirejajo kot domače veselice, njihove veselice so vredne širšega, mno gobrojnejšega občinstva. In pa — naj bi včasih saj priredile slovensko veselico, ne izključno nemške. Dobro poznamo njihov razlog, zakaj tako delajo: da bi se gojenke bolj izurile v nemščini, češ slovenski že tako znajo. Ali slovenščine vendar ne smemo zametavati, saj so in bodo tudi gojenke z večine na Slovenskem. Prikladna slovenska igrice bi se pa tudi katera dobila. Če ne, se pa preloži iz nemškega. — To smo hoteli omeniti, ne stvari v škodo, le iz dobrega namena. —

(**Poslano**) »Narodovemu« dopisniku iz Mengša! »Narod« št. 11 je prinesel iz samih lažij sestavljen dopis iz Mengša. Najpodleje napada g. kaplana Rožnika, ki se sam lahko brani zoper take lažnjivce. Dotaknil se je tudi moje osebe, ter me kot lažnjivca razglasil. — Piše namreč: V »Slovenecu« je Tomaž Rožnik našega župana Ivana Vidalija dolžil, da ni izplačal posestnikom prenočevalnine za vojake, in se osmelil trditi, da je g. Vidali trzinskemu županu rekel: »Neumen si, ako izplačaš prenočevalnino, ta je županova.« Izjavljam, da ni lagal niti »Slovenec«, niti g. Rožnik, niti jaz, kajti g. Vidali je meni osebno zatrdil pri »Narobetu« v gostilni, da je plačal le za častnike. — Denar od moštva je pa županov, češ, da so bili vojaki »feldmässig einkvartirani«. Da je to govoril g. Vidali, dokazem takoj pri sodišču s prisego, kedarkoli je potreba. Da je tako tudi naredil, kar sem mu pa že takrat odsvetoval, je dokazala vsa dolga preiskava in slednjič glavarstvena razsodba, ki ga je prisilila, da je moral izplačati. — Toliko resnici na ljubo, da svet izvé, kakošne dopisnike ima »Narod« in kako strašno pravičnega župana imajo Mengšani. V Trzinu, 24. jan. 1898. Rok Florjančič, župan.

(**Iz idrijske okolice**) V »Slovenca« št. 2. t. 1. izraža g. dopisnik z Goré nad Idrijo proti koncu svojega dopisa željo, »naj mu pové, kdor vé, zakaj se pravi in piše: Čudenberg...« — Težko, da

bi bil gorski dopisnik o zadevnem vprašanju pričakoval tako temeljitega odgovora, nadejal se takó korenite razprave, s kakoršno ga je nedvomno presenetil dopisnik iz idrijskega »okraja« v št. 5. »Slov.« t. 1. Seveda bi bilo pred vsem zanimivo zvedeti, kje je tisti idrijski »okraj«, v katerem je oni originalni odgovor zagledal beli dan, ker je nam radovednežem znan v tem kraju le »okraj logaški«, kamor smo menili do sedaj, da pripada tudi Idrija. Ker smo tudi gledé na hudomušni poziv v imenov. odgovoru do danes zaman čakali povoljnega razjasnila o »Čudenbergu«, zato prosimo: Poglejte g. dopisnik »z Gore« v stare zapisnike, če niso pogoreli, da Vam ti povedó za gotovo, »kdaj in zakaj se je začelo rabiti ime Čudenberg«, in objavite prilično vseh svojega raziskovanja, kajti rešitev dotičnega perečega vprašanja je in ostane nam radovednežem vkljub dopisu iz idrijskega »okraja« še vedno nejasna! — Poslednjemu g. dopisniku ne ugaia namreč mnenje gorskega g. dopisnika: naj bi se imenovala župnija Gora nad Idrijo, ali pa sv. Magdalena nad Idrijo, ter dostavlja doslovno: »Mi pa mislimo, da bodo vedno zmešnjave, če bomo sami slobodno krajem dajali imena«. Potem pa modro svetuje: »Pišimo krajevna imena tako, kakor jih imenujejo ljudje, pa ne bode pomot pri pošti«. Pri tem nedosežnem modrovanju pa je gospod dopisnik iz idrijskega »okraja« pred vsem pozabil pomisliti, da je kaj drugega »slobodno krajem dajati imena«, in zopet kaj drugega: spačena, pohabljen krajevna imena popraviti, kakor zahteva pravilo, razvoj in napredek slovenskega jezika. — Leta 1896. izdal je c. kr. okrajni šolski svet logaški »zemljevid logaškega in postojinskega političnega in šolskega okraja« na šestih velikih polah — (55 × 72, v merilu 1:40.000, cena 7 gld.). — Leto poprej pa je bl. g. Vilibald Zupančič, tedanji tamošnji c. k. okr. šolski nadzornik, vabil šolska vodstva za sodelovanje pri imenovanem zemljevidu, priložil vabilu »generalstabskarte« dotičnega okraja z naročilom, naj se v istej popačena in pohabljen imena krajev, vasi, selišč itd. pravilno popopravi. (Dalje sledi.)

(**Z dežele.**) 23. januarja. Že bode kakih dvajst dni, odkar je »Narod« mej drugimi budalostmi zoper spravo slovenskih strank tudi trdil, da se dr. Šusteršič zato poganja za spravo, ker se boji za svoj poslaniški mandat. Le čudno se mi zdi, da do sedaj še ni nobeden prijel za hrenovo korenino ter malo »Narodiču« podrgnil ž njo pod nosom. Da se bode prepričal »Narodov« osebni politikar, kako strašno naš gospod poslanec visi na poslaniški časti, mu hočemo povedati naslednje dejstvo. Saj mislimo, da ni treba, da bi ostala vedna tajnost. Bilo je meseca junija, ko so dobili gospodje zaupniki povabilo na važen posvet v Ljubljani. Vsi smo bili radovedni, kaj ima priti. Zbralo se nas je bilo lepo število, da je bila posvetovalna sobana skoro polna. Navzoči so bili nekateri gospodje državni in deželni poslanci ter p. n. gospod deželni glavar Oton Detela. Poleg teh so bili navzoči tudi mnogi drugi možje veljaki. Zavladala je velika tišina, ker nikdo ni vedel, kaj ima priti na dnevni red, celo ožji somišljeniki dr. Šusteršičevi ne. Gospodu poslancu dr. Šusteršiču se je tudi videlo, da je sam v precejšnji zadregi. Ko pa izjavi, da je radi privatnih razmer, osobito pa še radi slabega, rahlega zdravja prisiljen, svoj poslaniški mandat odložiti, tedaj je zavladalo v dvorani splošno presenečenje! Od vseh strani so doneli klici: Nikdar ne! Te izjave ne sprejmemo! In če bi se to zgodilo zoper našo voljo in se nove volitve razpišejo, Vas zagotovimo, da boste voljeni zopet Vi in še z večjo večino, nego zadnjič. — Le po mnogem prigovarjanju navzočih mož iz vseh njegovih volilnih krajev se je gospod dr. Šusteršič udal ter svoj predlog umaknil. S tem je pokazal, da je pripravljen žrtvovati celo svoje zdravje, če je tako narodova volja. — Iz tega je lahko razvidno gospodu separat-politikarju, kako silno je dr. Šusteršiču poslaniška čast pri srcu. Razvidno je pa tudi, kako je ta bomba »Narodova«, kakor že njih toliko, napravila veliko luknjo v — zrak!

(**Od Sv. Gregorja.**) V soboto je pogorel en skedenj in kozolec gospodarju Antonu Drobničju na Grabnu, fare sv. Gregorja. Zažgali so najbrže otroci. Revežu je letos toča vse pobila in zdaj ga je še ta nesreča zadela!

(**Gospodarska zveza.**) Opozarjamo na današnji inserat, po katerem se sklicuje ustanovni občni zbor na dan 17. marca t. l.

(**Prememba posesti.**) Tukajšnji tovarnar gosp. Adolf Hauptmann je kupil Goljaševo v Lescah ob cesti na Bled ležeče dobro znano posestvo, na katerem stoji hiša z gostilno »Pri Triglavu«. Preskrbel je za letovičarje lepe povsem na novo opravljene sobe ter sploh uredil tudi gostilno tako, da bode zadoščala vsestranskim zahtevam.

(**Isterski deželni zbor.**) Iz Pulja se poroča, da so v soboto italijanski poslanci protestovali proti premeščenju dež. zbora v Pulj ter napadali vladu in Slovane. Prečitán je bil v prevodu predlog Hrvatov in Slovencev, da se ustavijo šolske takse in da zbornica čestita papežu. Italijanski poslanci so odklanjali nujnost, galerija je razsajala. Zbornica je izvolila razne odseke, a izključila iz odsekov Hrvate in Slovence. Predlog manjšine za podporo stradajočim se ni prečital. — lepe razmere vsled lahonskega terorizma!

(**Ženske kot žurnalistke.**) Meseca decembra je v Parizu začel izhajati dnevnik, imenuje se »Fronde«, ki nosi na čelu besede: »Ta politični in literarni dnevnik izdajajo, pišejo, stavijo in oskrbujejo ženske«. In res! Vse delo pri tem časniku je v ženskih rokah. Učene dame, katerih nekatere so si na raznih fakultetah pridobile celó doktorski klobuk, večinoma samice, oskrbujejo listu članke, listke, učene obravnave, dopise, kritike, poročila iz sodišča itd. List je tudi dobro urejevan; a ravno tiste, katerim je časnik namenjen, omikane francoske ženske, se malo menijo za nj. »Fronde« ne prerokujejo dolgega življenja.

(**Milijonarjev**) v Berlinu je po zadnjem izkazu 2092. Med milijonarje štejejo vsacega, ki ima najmanj 36.000 mark letnih dohodkov. Najbogatejši Berolincec ima skoraj 3 milijone mark letnih dohodkov.

(**Majhen razloček.**) »O, moj mož je soliden, on spiye zvečer svoje dve merici in je ob desetih že doma.« — »Pri mojem možu je pa to ravno narobe; on spiye svojih deset meric in je ob dveh že doma.«

Društva.

(**Viško-glinška čitalnica**) je imela svoj občni zbor dne 16. t. m. V novi odbor so bili jednoglasno voljeni: g. nadučitelj J. Marn, predsednikom, gospod Janko Novak, podpredsednikom, g. Andr. Knez blagajnikom, g. Rud. E. Marn, tajnikom, g. Lovro Camernik, knjižničarjem. (Odborniki pa gg. Janko Traun, Lovro Gorjup, Fr. Sluga ml., Fr. Sluga st. Čitalnica je v pretečenem polletu priredila dve veselici in se korporativno udeležila več slavnostij. Na občnem zboru se je izrekla zahvala raznim podpornikom društva, zlasti pa g. ces. svetniku I. Murniku, ki je društvu brezplačno prepustil jako lepe prostore. Društvenikom je bilo na razpolago 15 slovenskih in trije nemški časopisi. — Knjižnica šteje do 400 knjig.

(**Občni zbor katoliškega bralnega društva v Št. Vidu pri Zatičini**) se je včeraj 23. t. m. lepo izvršil. Društveni prostori so bili natlačeno polni. Predsednik preč. gospod Štefan Jaklič pozdravi navzoče in omenja splošno, da se je društvo lepo razvijalo v preteklem letu, in izraža nado, da se v tekočem še bolj utrdi in tudi prinese raznih uspehov. Potem je govoril državni poslanec gospod dr. Krek; pokazal je udom »Napredka«, od česa je napredek kmetov zavisen, namreč od modrih postav od zgoraj in od previdnega napredovanja udov od spodaj. Od postav še ne smemo kaj prida pričakovati, ker ni take večine v državnem zboru, ki bi hotela za kmeta kaj posebnega storiti, vendar je upati v prihodnosti boljših razmer. Vendar se že na podlagi sedanjih postav da marsikaj doseči, ako se kmetje združijo po gospodarskih društvih in skupnim trudom delajo za svoje blagostanje. Govor je bil z naudušenjem vsprejet ter bo obrodil kmalu viden sad v podobi gospodarske zadrage. — Tajnik potem poroča, da je bilo v društvu 151 članov, ki so si izposodili 1100 knjig in 6000 časnikov. — Denarničar je izkazal 101 gld. dohodkov in 106 gld. stroškov, torej 5 gld. primanjkljaja, ki je nastal vsled mnogih novih naprav. — Potem se je volil odbor ter so bili na novo izvoljeni vsi stari skušeni možje. — Izražale so se tudi razne želje, posebno po lastnem pevskem zboru, kar se utegne kmalu uresničiti, ker imajo mej udi izvrstnega organista. Bog živi vrlo društvo!

(**Vabilo**) h posvetovanju o »Leonovi družbi«, katero bo dné 27. t. m. ob 1/2 11. uri v gostilni »pri jelenu« (Via Stretta) s sledečim dnevnim redom: 1. O »Leonovi družbi« sploh in o njenem

glasilu. 2. O socijalnem odseku »Leonove družbe«. Pri ustanovitvi socijalnega odseka je podpisani vsprejel zastopstvo istega za Primorsko. Vsled tega vabim prav uljudno h posvetovanju vse p. n. gg. duhovne in svetne razumnike, ki želijo pro- učavati družabno vedo. Iz zadnje številke »Obzor- nika«, je razvidno, da ima družba na Goriškem: Ustanovitelj 1, rednih članov 5, podpornih 3; Trst z Istrijo pa ima ustanovitelj 1, rednih članov 2, podpornih 2. Številke dovelj upijejo: Goriški razumniki udeležite se posvetovanja! Po- leg tega vabila se ne bo izdajalo nobenega dru- zega. V Gorici na praznik Imena Jezusovega 1898. Dr. Jos. Pavlica, profesor bogoslovja.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 24. jan. Večerni listi poročajo iz Prage: Proforski kolegij nemške teh- nične višje šole je sklenil za sedaj opustiti predavanja. V dotični objavi na črni deski se izraža nada, da se predavanja kmalu zo- pet prične. Uradno ta vest še ni potrjena. „Fremdenblatt“ poroča, da je sekcijski na- čelnik v naučnem ministerstvu Hartel včeraj odpotoval v Prago v zadevi nemškega vse- učilišča.

Praga, 24. januv. Poročila raznih listov, posebno dunajskih, da so nemški dijaki skle- nili ostaviti nemško vseučilišče, je dosedaj še neresnično in se predavanja vrše nadalje.

Praga, 24. januarija. Ker nemški di- jaki nameravajo nehati poslušati predavanja na nemškem vseučilišču, prišel je sekcijski načelnik Hartel z Dunaja v Prago, da zadevo vredi.

Praga, 24. jan. V današnji seji dežel- nega zbora je interpeloval posl. Iro namest- nika glede postopanja vojaštva in policije povodom znanega „volkstaga“ v Hebu. Nato se je pričela razprava o budgetnem provi- zoriju. Prvi je govoril protigovornik nemški liberalce Schücker.

Praga, 24. januarija. Tudi danes niso oddali nemški poslanci nobene izjave, s ka- tero bi zapustili zbornico. Govori se, da Nemci glede te točke niso med seboj jedini. Na dnevnem redu je razprava o proračun- skem provizoriju. — Govori se, da za nekaj časa preneha deželni zbor s sejami, da bi se razburjenost kaj polegla. — Govori se, da se je Wolf dvobojeval z nekim češkim poslancem.

Budimpešta, 24. jan. Minister à latere baron Jozika je vložil ostavko, katero je cesar tudi vsprejel ter mu podelil tem povodom red železne krone I. vrste. Ob enem je na- ročil baronu Banffyju, da prevzame začasno vodstvo agend odstopivšega ministra. — Uradni list objavlja nadalje potrjeni zakon glede začasne ureditve carinskih in bančnih zadev.

Carigrad, 24. januv. Ruski poslanik v Carigradu je zahteval, da se turški konjiki umaknejo od transkavkaziške meje. Sultan ni ugodil tej želji, marveč je dotičnega od- delka častnike posebe odlikoval.

Rim, 24. jan. Na predlog ministerstva je podpisal kralj dekret, s katerim se zni-

žuje carina na žito od 7 in pol na 5 lir. Naredba stopi v veljavo z jutrišnjim dnem.

Pariz, 24. januarija. Včeraj popoldne je zasedlo vojaštvo vse važnejše dele mesta. Policijski urad je izdal stroge naredbe v svrhu preprečenja nameravanih demonstracij.

Algir, 24. januarija. Včeraj popoldne so se pojavili v mestu in bližnji okolici ve- liki nemiri. Demonstrantje so ropali in poži- gali židovske prodajalnice ter povzročili večje škode pri njih hišah in vilah. Dva kristijana sta ubita, ranjenih več policijskih agentov. Vojaštvo je z bajonetom delalo red in ranilo več oseb. Nad dvesto oseb je are- tovanih. Sedaj vlada po mestu mir. Nemir so povzročili po največ židje s svojim iz- zivajočim vedenjem in je v tesni zvezi s se- danjimi dogodki v Franciji.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
22	9 zvečer	741.8	−0.6	sl. jug	megla	0.0
23	7 zjutraj 2. popol.	740.7 745.5	−3.0 +4.4	sl. szah. [sr. jivzh.	megla poloblačno	
23	9. zvečer	744.8	−1.4	sl. jug	jasno	0.0
24	7. zjutraj 2. popol.	740.5 737.3	−4.0 +4.3	sl. svzh. sr. svzh.	megla jasno	
Srednja temperatura sobote −1.5°, za 0-7° nad normalom.						
Srednja temperatura nedelje 0.0°, za 2-2° nad normalom.						

Eksekutivne dražbe.

Matije Gerbica iz Ulake zemljišča (835 gld.), terjatev 28 gld., dné 27. jan. in 28. febr. (preložitve) v Cerknici.

Andreja Narobeta iz Hotemož zapuščina, neprem. posestvo (3435 gld.), terjatev 200 gld., dné 28. jan. in dné 4. marca v Kranju.

Matije Brinca iz Gribelj nepremakljivo posestvo (585 gld.), terjatev 207 gld., dné 26. jan. in 25. februarja v Črnomlju.

Frana Zagarja iz Velesovega nepremakljivo posestvo (161 gld.), terjatev 30 gld. 10 kr., dné 28. jan. in 4. marca v Kranju.

Terezije Kastelic iz Bahnegore nepremakljivo posestvo (1116 gld.), terjatev 200 gld., dné 27. jan. in 26. febr. v Trebnjem.

Neže Bradeska iz Rovt zemljišča (1083 gld.) dné 29. jan. in 28. febr. v Logatecu.

Marije Bradač posestvo v Podbukovju (460 gld.) dné 27. jan. in 24. febr. v Zatičini.

Janeza Dolesta iz Knežaka nepremakljivo posestvo (300 gld.), terjatev 55 gld., dné 28. jan. in 28. februarja v Ilir. Bistrici.

Tomaža Ježeka iz Spod. Gameljnov neprem. posestvo (8492 gld.), terjatev 3325 gld., dné 29. jan. in 5. marca v Ljubljani.

Marije Dermastja posestvo v Sostrem (6360 gld.) dné 29. jan. in 5. marca v Ljubljani.

Mihaela Modrijana iz Rovt nepremakljivo posestvo (5215 gld.), terjatev 200 gld., dné 29. januv. in 19. februv. v Logatecu.

Katarine Letnar s Količevega nepremakljivo posestvo (2035 gld.), terjatev 19 gld. 40 kr., dné 26. febr. in 26. marca na Brdu.

252525252525

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

252525252525

Srečke za princ Evgenov spomenik. **Žrebanje 11. februv.**

883 7 **Glavni dobitok**

75.000 kron.

Srečke à 50 kr. priporočila J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

— Dunajska borza. —

Dné 24. januarija.	Dné 22. januarija.	Kreditne srečke, 100 gld.
Skupni državni dolg v notah 102 gld. 45 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. 162 gld. 25 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. 165 " — "
Skupni državni dolg v srebru 102 " 40 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. 162 " 25 "	Avstrijskega rubežega križa srečke, 10 gld. 20 " — "
Avstrijska zlatna renta 4% 121 " 90 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld. 169 " 25 "	Rudolfove srečke, 10 gld. 26 " 25 "
Avstrijska krona renta 4% 102 " 85 "	4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron 99 " 65 "	Salmove srečke, 40 gld. 80 " — "
Ogerska zlatna renta 4% 121 " 20 "	Tisinske srečke 4% 139 " 75 "	St. Genois srečke, 40 gld. 79 " 50 "
Ogerska krona renta 4% 99 " 30 "	Dunavske vravnave srečke 5% 129 " 50 "	Waldsteinove srečke, 20 gld. 57 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. 933 " — "	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878 109 " — "	Ljubljanske srečke 22 " 75 "
Kreditne delnice, 160 gld. 357 " 25 "	Posojilo goriškega mesta 112 " 50 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. 160 " 50 "
London vista 119 " 95 "	4% kranjsko deželno posojilo 98 " 70 "	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3450 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 58 " 77 1/2 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4% 98 " 60 "	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld. 425 " — "
20 mark 11 " 76 "	Prijoritne obveznice državne železnice 224 " — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr. 80 " 75 "
20 frankov (napoleonor) 9 " 52 1/2 "	" " južne železnice 3% 184 " 70 "	Splošna avstrijska stavbinska družba 107 " — "
Italijanski bankovci 45 " 45 "	" " južne železnice 5% 128 " — "	Montanska družba avstr. plan. 145 " 75 "
C. kr. cekini 5 " 69 "	" " dolenskih železnice 4% 59 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld. 170 " 75 "
		Papirnih rubljev 100 127 " 37 "

S 1. januarijem 1898 se je pričelo novo celoletno naročevanje!

„MERCUR“ Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obilicaj. **Brezplačni privržek** „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega za- znamek vseh izžrebanih srečk.

Naročuje se najprimerneje s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštnih uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I. Wollzelle 10.

2 gld. 60 celoletna naročnina.

VABILO
na
ustanovni občni zbor
društva „Gospodarska zveza“
ki se vrši v četrtek
dné 17. marca 1898 ob 4. uri popoldne
v Ljubljani v Katoliškem domu na Turjaškem trgu.

Dnevni red:

- Volitev načelnika.
- Volitev 33 odbornikov.
- Volitev 2 računskih preglednikov.
- Slučajni nasveti.

Občni zbor obstoji iz pooblaščenecv v zvezi stoječih zadrug, članov odbora in iz ustanovnikov.

Podporni člani in vsi zadržniki v zvezi sto- ječih zadrug smejo se udeležiti občnega zbora s posvetovalnim glasom. Vabijo se najiskreneje!

Zadruga, ki še niso oglasile svojega pristopa, se pro- sijo, da to čim preje storijo, da se jim pravočasno dolo- šijo zadavne tiskovine.

Reden član društva zamore biti vsaka pridobitna in gospodarska zadruga, osnovana temeljem zakona z dné 9. aprila 1873, d. zak. št. 70 (posojilnica, gospodarska za- druga, konsumna družba itd.).

V Ljubljani, dné 24. januarija 1898.

Dr. Ivan Šusteršič,
proponent.

67 2—1

VABILO
na
REDNI OBČNI ZBOR
„Hranilnice in posojilnice v Zg. Besnici,
registrirane zadruge z neomejeno zavezo“,
kateri se bo vršil
dné 13. februarja 1898 ob 3. uri popoldne
v posojilničnih prostorih.

Dnevni red:

- Poročilo načelstva.
- Poročilo računskega pregledovalca.
- Potrjenje računa za leto 1897.
- Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
- Razni nasveti.

V Zgornji Besnici, dné 24. jan. 1898.

65 1—1

Načelstvo.